

dr hab. Jacek Janowski, prof. uczelni

Warszawa, dnia 12 czerwca 2024 roku

PODSUMOWANIE EFEKTÓW PROJEKTU „Architektura i infrastruktura Wielkiego Resetu - studium transformacji ku cywilizacji informacyjnej”

(tekst do dyskusji)

Na efekty Projektu składają się sformułowane podczas jego realizacji w okresie od 20 lipca 2022 roku:

1. diagnozy, prognozy i rekomendacje zawarte we wprowadzeniach do dyskusji w trakcie comiesięcznych zebrań i seminariów naukowych na Politechnice Warszawskiej, korygowane i rozwijane pod wpływem wystąpień ekspertów i konsultantów z kraju i zagranicy,
2. metody, symptomy, korelaty, obiekty, procesy, hipotezy i tezy badawcze Wielkiego Resetu zawarte w siedmiotomowym Studium pt. *Architektura i infrastruktura Wielkiego Resetu*, dopracowywane pod wpływem przedwydawniczych konsultacji recenzyjnych i wydawniczych recenzji,
3. przesłania zamieszczane w kolejnych tomach Studium, kierowane do poszczególnych grup docelowych Projektu (Adresatów Projektu): urzędników, polityków, prawników, ekonomistów, akademików, nauczycieli i publicystów,
4. strategia kontynuacji i polityka rozwoju zintegrowanych badań nad wpływem Wielkiego Resetu na kształtowanie się globalnego porządku świata w ramach partnerstwa na rzecz Centrum Badań Głębokiego Resetu (CBGR) – Research Center of Deep Reset (RCDR),
5. umowy partnerskie z podmiotami trzech sektorów – gospodarczego, rządowego i społecznego – w celu realizacji drugiej fazy badań nad zjawiskami globalnymi i procesami cywilizacyjnymi związanymi ze stosowaniem technologii i polityki głębokiej kontroli integrowanej przestrzeni aktywności – fizycznej, psychicznej i cybernetycznej.

Najważniejszym efektem Projektu są stawiane przez Zespół Projektowy hipotezy jako bardziej prawdopodobne przypuszczenia odnoszące się do Wielkiego Resetu, oraz formułowane przy udziale ekspertów tezy jako bardziej kategoryczne stwierdzenia konkludujące jego genezę, istotę i funkcje.

Hipotezy Wielkiego Resetu zawarte w tomie VI obejmują:

I. Hipotezy globalne Wielkiego Resetu:

1. Hipoteza aspiracji do oświeconej wizji globalnej,
2. Hipoteza stosowania metody otwartej konspiracji globalnej,
3. Hipoteza planowego zarządzania globalnym kryzysem,
4. Hipoteza globalnego wycofywania wolnorynkowego kapitalizmu,

5. Hipoteza dążenia do ustanowienia absolutnej dominacji globalnej,
  6. Hipoteza wirtualnej symulacji globalnej percepcji zmian,
  7. Hipoteza zintegrowanej przestrzeni globalnego sterowania.
- II. Hipotezy cywilizacyjne Wielkiego Resetu:
1. Hipoteza skonsolidowanego rozkładu cywilizacyjnych wartości,
  2. Hipoteza wizji życia w cywilizacji bez odpowiedzialności,
  3. Hipoteza kontrolowanego złudzenia rozwoju poza racjonalnością,
  4. Hipoteza sztucznie wymuszanej eskalacji cywilizacyjnego ryzyka,
  5. Hipoteza konspiracyjnego przejęcia kontroli nad cywilizacją,
  6. Hipoteza zafałszowanej misji cywilizacyjnej poza i ponad człowiekiem,
  7. Hipoteza wprowadzania technicznie zintegrowanego ustroju globalnej cywilizacji.

Wiodąca hipoteza pracy dotycząca wysterowania ludzkiej aktywności odnosi się tak do przestrzeni psychicznej, jak również nieprzypadkowo zlewającej się z nią przestrzeni fizycznej (systemów rzeczywistości rozszerzonej i metawersum). Ze względu na pierwszoplanowo uprzywilejowane priorytety polityczne (np. na rzecz cyfryzacji) oraz nadzwyczajnie asygnowane środki ekonomiczne (np. na wsparcie samochodów autonomicznych) kierowane na usterownienie obiektów – w tym ludzkich jednostek i zachowań społecznych – brak w owych zmianach znamion samoistności i przypadkowości. Wbrew powszechnie wyrażanym przekonaniom i powtarzanym sloganom o niedającej się ograniczyć i kontrolować światowej złożoności, korelacje pomiędzy danymi z bardzo odległych od siebie obszarów wiedzy wskazują na coś zupełnie innego. Trudność w udowodnieniu tego wyniku z utrzymywanej konwencji naukowej specjalizacji. Zastosowana w trakcie badań zespołu projektowego metoda korelacji faktów i dowodów prowadzi do ujawniania tego, czego nie widać pod tym, co jest dobrze widoczne podczas wprowadzania nowego globalnego porządku światowego oraz kształtowania światowej cywilizacji informacyjnej.

Tezy Wielkiego Resetu zawarte w tomie VII obejmują:

- I. Tezy globalne Wielkiego Resetu:
1. Teza permanentnego monitoringu myśli,
  2. Teza głębokiego warunkowania reakcji,
  3. Teza niwelowania struktur poznawczych,
  4. Teza globalnej konwergencji ideologicznej,
  5. Teza zmysłowego bodźcowania zachowań,
  6. Teza wyłączenia podmiotowości czynu,
  7. Teza przejęcia kontroli nad uwagą,
- II. Tezy cywilizacyjne Wielkiego Resetu:
1. Teza wykluczania człowieka z wpływu na rzeczywistość,
  2. Teza świadomie stymulowanych wędrówek ludów,
  3. Teza przygotowań do światowego załamania stanu fikcji,
  4. Teza uzasadniania terroru państwowego za pomocą terroryzmu,
  5. Teza zintegrowanych wojen przeciwko ludzkości,
  6. Teza rewolucyjnej destrukcji dla utrwalenia przewagi mniejszości,
  7. Teza nieodwracalnego domknięcia systemu światowej władzy.

Kończącą tezę autora jest ustrojowa konwergencja prowadząca do rezultatu w postaci konstituowania jednego publiczno-prywatnego – państwowo-korporacyjnego konglomeratu władzy, najpierw na poziomie krajowym, następnie regionalnym, a docelowo globalnym, z wykorzystaniem powierzchniowych imitacji wielu ustrojów. Kończąca teza Projektu stanowi, że za decydującą i zdecydowaną większość globalnych zdarzeń i cywilizacyjnych przeobrażeń odpowiadają struktury przypominające głębokie państwo. W świetle jego architektury rządzenia i infrastruktury zarządzania zrozumiałe staje się to, co na arenie światowej – w rozgrywkach geopolitycznych, geoeconomicznych i geostrategicznych – wygląda na niezrozumiałe. W tym świetle staje się też jasne, dlaczego Zachód popełnia samobójstwo za pomocą ideologii, a Wschód rośnie w siłę z wykorzystaniem technologii, począwszy od kwantowych, a na mikroprocesorowych skończywszy. W następstwie przechodzenia od wielkiego do głębokiego resetu światowego, ci, którzy mieli być interesariuszami pierwszego, uświadamiają sobie, że stają się ofiarami drugiego.

Wniosek końcowy wynikający z podsumowania efektów realizacji Projektu wskazuje na konieczność przejścia do drugiej fazy programu badań i popularyzowania ich wyników w zakresie przejścia od dość szeroko już rozpoznanego, a nawet głośno akcentowanego Wielkiego Resetu do kryjącego się pod nim i niedostrzeganego resetu głębokiego. Z jego przebiegu nie zdają sobie sprawy eksperci szeroko komentujący zachodzące zmiany globalne i cywilizacyjne przeobrażenia lub z jakichś powodów wiedzę tę publicznie lekceważący, utrzymując panujący stan bezradności, a nawet bezbronności wobec najbardziej doniosłych zagrożeń dla bezpieczeństwa niemal w każdej dziedzinie. Przejawem tego jest wciąż podtrzymywana narracja geopolityczna oparta na założeniu państwowej sprawczości, kiedy nader dobrze wiadomo, że najważniejsze czynniki przewagi – informacja, technologia i finanse – leżą niemal całkowicie poza możliwościami kontroli konstytucyjnych organów państwowych, które na tym tle prezentują się (z nielicznymi wyjątkami) dość groteskowo. Zrozumienie wynikających stąd konsekwencji każe oceniać sytuację z pozycji globalnej polityki, ekonomii i techniki dominacji. Dopiero poniżej najwyższych poziomów zmagania o wpływy rozgrywają się ramowo zakreślone zmagania konkurencyjne, wojskowe, terrorystyczne, agenturalne i inne na niższych poziomach kontroli nad zasobami i procesami. Problemem w rzeczywistości nie jest brak wiedzy na ten temat, ale brak woli odwoływania się do niej. Podczas diagnozowania, prognozowania i rekomendowania rozwiązań konieczne staje się korelowanie ze sobą niekiedy bardzo odległych w czasie i przestrzeni faktów oraz odmiennych dziedzinowo i gatunkowo zależności między nimi. Na obecnym etapie identyfikowania architektury i definiowania infrastruktury Wielkiego Resetu stało się jasne, że jest on zorientowany na przeprowadzenie głębokiego resetu przestrzeni ludzkiej teoretyczno-poznawczej i praktyczno-sprawczej w kierunku trwałej, pełnej, planowej, scentralizowanej i zautomatyzowanej kontroli nad ludzką indywidualną oraz zbiorową świadomością i wolnością. Raz rozpoczęte trendy zmierzają w tym kierunku bez możliwości ich powstrzymania. Na horyzoncie bowiem nie widać znaczących podmiotów tym autentycznie zainteresowanych, a tym bardziej skutecznie w to zaangażowanych. Stoją temu na przeszkodzie pozory cywilizacji informacyjnej i pozorne profity z niej płynące.